רשומות

קובץ התקנות

י"א בשבט תשכ"ט | 2342 | 30 בינואר 1969

עמוד

תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969 802

תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (פטור ליצואנים בתעשיה), תשכ"ט—1969 802

תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזקי מלחמה ונזק עקיף) (תיקון), תשכ"ט—1969 803

תקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (רשיון לסוכן ביטוח), תשכ"ט—1969 804

צו יבוא חפשי (תיקון מס' 4), תשכ"ט—1969 811

רשיון ההגנה (כספים) (רשיון לקבלת מטבע־חוץ מתיירים), תשכ"ט—1969 811

רשיון יבוא כללי (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969 812

כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת חורף תחת מעטה פלסטיק (1968/69), תשכ"ט—1969 813

כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת אביב 1969), תשכ"ט—1969 . 814

חוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות נסיעה, החסנה וחניה) (תיקון), תשכ"ט—1969 815

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר ללוד (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ"ט—1969 815

חוק עזר לדבוריה (מס עסקים מקומי), תשכ"ט—1969 816

חוק עזר לנחף (מס עסקים מקומי), תשכ"ט—1969 819

חוק עזר לערד (אגרת ביוב), תשכ"ט—1969 822

חוק עזר לקרית אתא (עגלות), תשכ"ט—1969 823

תיקון טעות

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

תקנות סדר הדין האזרחי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957 [1], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 389

1. האמור בתקנה 389 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963 [2], יסומן (א) ואחריה יבוא:

„(ב) כל העתקים של כתב הערעור וההעתקים של ההחלטה שעליה מערר ערים יהיו מודפסים, או מודפסים במכונת כתיבה, בצורה נוחה לקריאה."

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969".

כ"ו בטבת תשכ"ט (16 בינואר 1969)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

(חמ 70092)

[1] ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 148.
[2] ק"ת 1477, תשכ"ג, עמ' 1869 ; ק"ת 2320, תשכ"ט, עמ' 477 ; ק"ת 2331, תשכ"ט, עמ' 660.

חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961

תקנות בדבר פטור ליצואנים בתעשיה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 45א לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961 [1], לאחר התייעצות עם שר המסחר והתעשיה ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה ומצווה לאמור:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„יצוא" —

(1) יצוא על ידי תעשיין, של מלאי שיוצר על ידיו בישראל ;

(2) מכירה על ידי תעשיין, של מלאי שיוצר על ידיו בישראל, לתעשיין אחר לצורך ייצור לשם יצוא כאמור בפסקה (1) ;

„מלאי" — למעט יהלומים ;

„פדיון" — הסכום שנתקבל או שזכאים לקבל בעד מכירות.

פטור ליצואנים

2. תעשיין אשר 25% לפחות מכלל הפדיון השנתי של תוצרתו בשנת המס הוא פדיון בעד יצוא, יהיה פטור באותה שנה מחלק מהמס החל עליו בשל המלאי שבבעלותו, ובשל הנכסים שבבעלותו המשמשים במישרין לייצור המלאי האמור, כמפורט בזה:

מ־15% מהמס כאשר 25% מכלל הפדיון השנתי הוא פדיון בעד יצוא, ומאחוז אחד נוסף מהמס בשל כל 0.9% נוספים של פדיון בעד יצוא, ובלבד ששיעור הפטור לא יעלה על 85% מסך כל המס החל על הנכסים האמורים באותה שנה.

מניעת תחולה של כפל פטור

3. על אף האמור בתקנה 2, תעשיין הזכאי בשנת מס בשל נכס מסויים לפטור לפי סעיף 41 לחוק, או לפי סעיפים 31 עד 36 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959 [2], יהיה זכאי לפטור לפי תקנות אלה בשל אותו נכס באותה שנת מס, רק בסכום העודף על הסכום שהוא פטור ממנו לפי החוקים האמורים.

[1] ס"ח תשכ"א, עמ' 100 ; תשכ"ד, עמ' 92 ; ס"ח תשכ"ה, עמ' 197 ; תשכ"ז, עמ' 62 ; תשכ"ח, עמ' 42.
[2] ס"ח תשי"ט, עמ' 234 ; תשכ"ג, עמ' 14 ; תשכ"ז, עמ' 62.

4. (א) הפטור לפי תקנות אלה יינתן רק לתעשיין שניהל ספרי חשבונות נאותים. ניהול חשבונות ואישור

(ב) לענין תקנה 2, הפדיון בעד יצוא כמשמעותו בפסקה (2) להגדרת „יצוא", יאושר על ידי המנהל הכללי של משרד המסחר והתעשיה, או מי שהסמיך לכך.

5. תחולתן של תקנות אלה היא לגבי שנת המס 1967 ואילך. תחולה

6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (פטור ליצואנים בתעשיה), תשכ"ט—1969". השם

י"ט בטבת תשכ"ט (9 בינואר 1969)
(חמ 72486)

זאב שרף
שר האוצר

חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961

תקנות בדבר תשלום פיצויי נזקי מלחמה ונזק עקיף

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 36 (א) ו־65 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961 [1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנה 3 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזקי מלחמה ונזק עקיף), תשכ"ז—1967 [2] (להלן — התקנות העיקריות) — בטלה. ביטול תקנה 3

2. בתקנה 4 לתקנות העיקריות אחרי „זכאי לקבל" יבוא „או קיבל", ובסופה יבוא „האמור בתקנה זו לא יחול על סכום המגיע לניזוק כפיצוי בעד נזק לכלי טיס שעיקר פעולתו בקווים בין־לאומיים". תיקון תקנה 4

3. במקום התוספת לתקנות העיקריות יבוא: החלפת התוספת

"תוספת

(תקנה 2 (א))

1. (א) לגבי נזק מלחמה שהוא נזק לגופו של כלי טיס שעיקר פעולתו בקווים בין־לאומיים, — 50% משווי הנזק.

(ב) לגבי נזק מלחמה אחר — 100% משווי הנזק.

2. לגבי נזק עקיף — 100% משווי הנזק."

4. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967). תחילה

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזקי מלחמה ונזק עקיף) (תיקון), תשכ"ט—1969". השם

י"ח בטבת תשכ"ט (8 בינואר 1969)

זאב שרף
שר האוצר

---

[1] ס"ח 337, תשכ"א, עמ' 100 ; 423, תשכ"ד, עמ' 91 ; 459, תשכ"ה, עמ' 197 ; 494, תשכ"ז, עמ' 26 ; 524, תשכ"ה, עמ' 42.

[2] ק"ת 2038, תשכ"ז, עמ' 2335.

חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951

תקנות בדבר רשיון לסוכן ביטוח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2א ו־18 לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951 [1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

בקשת רשיון

1. בקשת רשיון לסוכן ביטוח (להלן — הרשיון), תוגש למפקח לפי הנוסח שבטופס א' או בטופס ב' או בטופס ג' שבתוספת הראשונה.

תעודות ומסמכים

2. לבקשה יצורפו תעודות ומסמכים המוכיחים את הפרטים שבבקשה, והמבקש ימציא תעודה ומסמכים נוספים כפי שידרוש המפקח.

מתן רשיון

3. (א) המפקח רשאי לתת רשיון למבקש שאינו תאגיד (להלן — יחיד), אם נתמלאו בו תנאים אלה:

(1) מלאו לו 20 שנה;

(2) הוא תושב ישראל;

(3) אינו משמש עובד בשכר אצל מבטח, שלא כסוכן ביטוח;

(4) עבר תקופת התמחות, או שוחרר ממנה על פי תקנות אלה;

(5) עמד בבחינות בכתב ובעל פה או שוחרר מהן על פי תקנות אלה;

(6) שילם את האגרה בעד מתן הרשיון.

(ב) (1) על אף האמור בפסקאות (4) ו־(5) לתקנת משנה (א), רשאי המפקח לתת רשיון למבקש בתקופת התמחותו; רשיון לפי תקנת משנה זו יינתן לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

(2) מבקש שקיבל רשיון על פי פסקה (1) לתקנת משנה זו, יהא רשאי להתקשר בעסקת ביטוח רק לאחר שקיבל אישורו של מאמן כאמור בתקנה 12(א), המרשה אותו להתקשר באותה עסקה.

(ג) לא יתן המפקח רשיון למבקש, על אף שנתמלאו בו התנאים המפורטים בתקנת משנה (א), אם תוך חמש שנים שקדמו לבקשה לקבלת הרשיון הורשע המבקש או נשא עונש מאסר על עבירה שיש עמה קלון.

מתן רשיון למבקש שהוא תאגיד

4. המפקח רשאי לתת רשיון למבקש שהוא תאגיד, אם נתמלאו בו תנאים אלה:

(1) הוא חברה או חברה נכרית כמשמעותן בפקודת החברות [2], אגודה רשומה כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות [3] או שותפות הרשומה לפי פקודת השותפויות [4];

(2) שם התאגיד מגלה באופן ברור את מהות עסקיו כסוכן ביטוח;

(3) כל העוסקים בשם התאגיד בתיווך בין כל אדם לבין מבטח, הם סוכני ביטוח בעלי רשיונות לפי תקנה 3(א);

---

[1] ס"ח 79, תשי"א, עמ' 221; ס"ח 375, תשכ"ב, עמ' 94; ס"ח 385, תשכ"ג, עמ' 30.
[2] חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 161.
[3] חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 360.
[4] חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ג, עמ' 1041.

(4) הגיש למפקח רשימת שמות המנהלים או מורשי החתימה האחרים הרשאים לייצג אותו או לפעול בשמו, וכל שינוי שחל בהם;

(5) שילם את האגרה בעד מתן הרשיון.

מתן רשיון למי שנתמלאו בו התנאים לפי סעיף 14א לחוק

5. המפקח רשאי לתת רשיון למבקש שנתמלאו בו התנאים לפי סעיף 14א לחוק, אם נתמלאו בו התנאים המפורטים בתקנה 3 (א), והומצא לו מסמך המעיד כי המבקש רשאי לפעול כמורשה של מי שיקבל פטור לפי סעיף 14 לחוק.

קבוצות ענפי הביטוח לענין מתן רשיון

6. הרשיון יינתן לקבוצות ענפי ביטוח כמפורט בתוספת השניה.

בחינות

7. מבקש רשיון שהוא יחיד ייבחן בכתב ובעל פה בידיעת עסקי ביטוח; הבחינות בעל פה ייערכו על ידי ועדת בוחנים.

ועדת בוחנים

8. (א) ועדת בוחנים לענין תקנה 7 תהיה של חמישה לפחות, שייבחרו על ידי המפקח, האחד מתוך רשימה של עובדי המדינה שישמש יושב ראש, והאחרים מתוך רשימות של בעלי ידע בעניני ביטוח, שהמליצו עליהם האיגודים המייצגים חברות לביטוח, סוכני ביטוח ומועצת הביטוח; רשימת חברי הועדה תיקבע על ידי שר האוצר.

(ב) מנין חוקי בועדת בוחנים יהיו שלושה חברים ובתוכם היושב ראש.

(ג) לחברי ועדת בוחנים, למעט היושב ראש, ישולם סך של —.40 לירות בעד השתתפות בכל ישיבה מישיבות הועדה.

בקשה להיבחן

9. המבקש להיבחן יגיש בקשתו למפקח, ארבעים יום לפחות לפני המועד שנקבע לבחינות.

הודעה על הבחינות ומקום עריכתן

10. (א) המפקח יקבע בהודעה את מועדי הבחינות בכתב ומקום עריכתן; ההודעה תפורסם ברשומות לא יאוחר משישים יום לפני המועדים שנקבעו.

(ב) המפקח ישלח לכל מבקש להיבחן שבקשתו הוגשה כאמור בתקנה 9 הודעה בכתב על מועד בחינתו ומקום עריכתה; ההודעה תישלח עשרים יום לפחות לפני מועד הבחינה.

בחינה בעל־פה

11. (א) לא יורשה מבקש רשיון להתייצב לבחינה בעל פה אלא לאחר שעמד בבחינה בכתב ולאחר גמר התמחותו, אלא אם הוא פטור מבחינה בכתב או מהתמחות לפי תקנות אלה.

(ב) מבקש רשיון שנכשל בבחינה בעל פה יהיה רשאי להיבחן פעמיים נוספות בנושאים שבהם נכשל, תוך המועד הנקוב בתקנה 3 (ב) (1); לא עמד מבקש הרשיון בבחינות האמורות תוך המועד הנקוב, תישלל ממנו האפשרות לקבלת הרשיון כל עוד הוא לא עמד מחדש בבחינות בכתב.

מאמנים

12. (א) ההתמחות תהיה אצל מאמן; ואלה רשאים להיות מאמנים למתמחים:

(1) מבטח;

(2) סוכן ביטוח בעל ותק של שנתיים, למעט סוכן בעל רשיון לפי תקנה 3 (ב).

(ב) מתמחה רשאי להתמחות בעת ובעונה אחת אצל שני מאמנים או יותר, בתנאי שלא יתמחה באותו ענף ביטוח בעת ובעונה אחת אצל יותר ממאמן אחד.

תחילת התמחות

13. (א) הרוצה להתמחות יודיע למפקח על התחלת התמחותו וענפי הביטוח שבהם יתמחה, ויצרף לבקשתו אישור בכתב מאת מאמן המוכן לקבלו כמתמחה, אשר בו יפורטו ענפי הביטוח בהם יתמחה אצלו.

(ב) מתמחה הרוצה להחליף את מאמנו יודיע על כך למפקח, תוך ציון הסיבה להחלפה.

(ג) לא יתחיל אדם התמחותו אלא אם עמד בבחינות בכתב או שוחרר מהן לפי תקנות אלה.

תקופת ההתמחות

14. (א) תקופת ההתמחות בכל אחד מענפי הביטוח תהיה שתי שנים, ובתקופה זו יעסוק המתמחה בעניני ביטוח, בענף הביטוח שבו עוסק מאמנו, עשרים שעות בשבוע לפחות.

(ב) המפקח רשאי לאשר התמחות אף אם המתמחה עסק בעניני ביטוח פחות מ־20 שעות בשבוע, בתנאי שתוארך תקופת ההתמחות.

רציפות התמחות

15. (א) לא ייעדר מתמחה ממקום התמחותו יותר מששים יום בשנת התמחות.

(ב) נעדר מתמחה יותר מששים יום בשנה, יודיע המאמן על כך למפקח, וימי היעדרות העולים על ששים יום לא יובאו בחשבון תקופת ההתמחות.

(ג) תקנות משנה (א) ו־(ב) לא יחולו על היעדרות מתמחה מחמת מחלה עד שלושים יום בשנה או על היעדרות לרגל שירות מילואים או שירות על פי צו לפי סעיף 26 לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב] [5].

היעדרות מאמן

16. נעדר מאמן ממשרדו יותר מתשעים יום לשנת התמחות, יודיע על כך למפקח, וימי היעדרותו של המאמן העולים על תשעים יום לא יובאו בחשבון תקופת ההתמחות.

הודעה על גמר התמחות

17. בגמר ההתמחות אצל מאמן יודיע המאמן על כך למפקח לפי הטופס שבתוספת השלישית.

סדרי הבחינות

18. סדרי הבחינות בכתב ובעל פה ייקבעו על ידי ועדת הבוחנים.

פטורים לפטור

19. (א) המפקח רשאי, מטעם מיוחד שיציין, לפטור מבקש רשיון מחובת המצאת מסמך.

(ב) ועדת הבוחנים רשאית, לפי הצעת המפקח —

(1) לפטור מבקש רשיון מן החובה לעמוד בבחינה, כולה או מקצתה, אם שוכנעה כי המבקש בעל ידע ונסיון בעניני ביטוח, או שנבחן על נושאי הבחינה במוסד שהוכר על ידי הועדה כמוסד שבו נלמדים נושאים הנוגעים לעניני ביטוח;

(2) להרשות מתן רשיון למבקש שלא נתקיימו בו ההוראות שבפסקאות (3) ו־(4) לתקנה 3 (א).

ביטול

20. תקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (רשיון לסוכן ביטוח), תשכ"ג—1963 [6] — בטלות.

השם

21. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (רשיון לסוכן ביטוח), תשכ"ט—1969".

---

[5] ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

[6] ק"ת 1484, תשכ"ג, עמ' 2016.

תוספת ראשונה

(תקנה 1)

טופס א'

מדינת ישראל
משרד האוצר

בקשה לרשיון לסוכן ביטוח (יחיד)

לפי חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951

1. שם המבקש.....
   שם המשפחה השם הקודם שם פרטי מס' תעודת זהות
2. מען המבקש.....
   שם הרחוב מספר הבית העיר
3. תאריך הלידה של המבקש.....
4. האם המבקש הוא תושב ישראל: כן/לא*
5. האם המבקש משמש עובד בשכר אצל מבטח, שלא כסוכן ביטוח: כן/לא*
6. מקום העבודה של המבקש.....
7. מען מקום העבודה.....
   שם הרחוב מספר הבית העיר
8. תפקיד המבקש במקום עבודתו.....
9. ענפי הביטוח שעליהם מבוקש הרשיון (הקבוצות מפורטות בתוספת השניה לתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (רשיון לסוכן ביטוח), תשכ"ט—1969):
   - ☐ בקבוצה 1
   - ☐ בקבוצה 2
   - ☐ בקבוצה 3
   - ☐ בקבוצה 4
10. פרטים על השכלתו של מבקש הרשיון.....
    .....
    (נא להמציא תעודות של מוסדות ללימוד ענף הביטוח)
11. האם הורשע בעבר על עבירה (להוציא עבירות על פי סקודת התעבורה[7], או התקנות שהותקנו על פיה) כן/לא**
12. הערות.....

תאריך..... חתימת המבקש.....

* נא למחוק את המיותר
** אם התשובה חיובית נא לתת פירוט העבירות

[7] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

טופס ג'

מדינת ישראל

משרד האוצר

בקשת רשיון לסוכן ביטוח (על פי סעיף 14א)

לפי חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951

1. שם החברה או האגודה השיתופית.....

2. המען הרשום.....

3. מספר התיק אצל רשם החברות/רשם האגודות השיתופיות.....

4. מספר תעודת ההתאגדות.....

5. פירוט המסמכים המצורפים, המעידים כי המבקש רשאי לפעול כמורשה של מי שקיבל פטור לפי סעיף 14 לחוק:

.....

.....

.....

.....

6. ענפי הביטוח שעליהם מבוקש הרשיון:

.....

.....

.....

.....

7. הערות:

.....

.....

.....

.....

תאריך..... חתימת המבקש וחותמו.....

קובץ התקנות 2342, י"א בשבט תשכ"ט, 30.1.1969

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יבוא סחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939 [1], וסעיף 14 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת

1. בתוספת לצו יבוא חפשי, תשכ"ט—1968 [3] —

(1) בסוף פרט 3000—48.07 יבוא „שאינם מקושטים או מודפסים";

(2) בסוף פרט 60.04 יבוא „למעט העשויים מתחליפי צמר";

(3) בסוף פרט 61.03 יבוא „למעט העשויים מתחליפי צמר";

(4) בסוף פרט 61.04 יבוא „למעט העשויים מתחליפי צמר";

(5) בפרט 73.20, במקום סעיף 4000 יבוא:

„4090 — — יצוקים שמשקל כל אחד עולה על 3,5 ק"ג".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו יבוא חפשי (תיקון מס' 4), תשכ"ט—1969".

כ"ד בטבת תשכ"ט (14 בינואר 1969)
(חמ 740510)

זאב שרף
שר המסחר והתעשיה

[1] ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 1968, עמ' 137.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 2310, תשכ"ט, עמ' 256; ק"ת 2313, תשכ"ט, עמ' 329; ק"ת 2324, תשכ"ט, עמ' 547; ק"ת 2340, תשכ"ט, עמ' 760.

תקנות ההגנה (כספים), 1941

רשיון לקבלת מטבע־חוץ מתיירים

בתוקף סמכותי לפי תקנות 3 ו־6 לתקנות ההגנה (כספים), 1941 [1], אני מרשה ומודיע לאמור:

הגדרות

1. ברשיון זה —

„מטבע־חוץ" — מטבע־חוץ אשר בהתאם לחוזר בנק ישראל אל הסוחרים המוסמכים הוא בר־המרה־חפשית בארץ שהוא משמש בה הילך חוקי;

„מצרך" — טובין המיועדים לשימושו האישי של התייר ולמתנות, וכן טובין שמותר ליצאם על פי רשיון יצוא כללי, תשכ"ב—1961 [2];

„תייר" — אדם שנתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא נמצא בישראל כדין על פי אשרה ורשיון לישיבת מעבר או על פי אשרה ורשיון לישיבת ביקור, כמשמעותם בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952 [3], או מי שניתנה לו רשות להישאר בישראל על פי סעיף 17 (ג) לחוק האמור;

(2) אזרח ישראלי שמקום מקוריו הקבוע והתמידי הוא מחוץ לישראל ובדרכונו רשום שמקום מגוריו הוא מחוץ לישראל, במשך ששה חדשים מיום שנכנס לישראל, בתנאי שבשנה שקדמה לכניסתו שהה מחוץ לישראל, ברצוף או לסירוגין, ששה חדשים לפחות.

[1] ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.
[2] ק"ת תשכ"ב, עמ' 416.
[3] ס"ח תשי"ב, עמ' 354.

קבלת מטבע־חוץ מתייר

2. (א) תייר רשאי להעביר מרשותו לכל אדם מטבע־חוץ לפי השער הרשמי תמורת מצרכים ושירותים הניתנים לו בישראל, או ללא תמורה, וכל אדם רשאי לקבל כאמור מטבע־חוץ מאת תייר.

(ב) מי שקיבל מטבע־חוץ כאמור בסעיף קטן (א) לא יתן עודף אלא במטבע ישראלי בלבד.

העברה לסוחר מוסמך

3. מי שקיבל מטבע־חוץ כאמור בסעיף 2, יעבירו לסוחר מוסמך תוך שבעה ימים.

השם

4. לרשיון זה ייקרא „רשיון ההגנה (כספים) (רשיון לקבלת מטבע־חוץ מתיירים), תשכ"ט—1969".

כ"ד בטבת תשכ"ט (14 בינואר 1969)
(חמ 72200)

זאב שרף
שר האוצר

צו מתן רשיונות יבוא, 1939

רשיון יבוא כללי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לצו מתן רשיונות יבוא, 1939 [1], אני מתקן את התוספת לרשיון יבוא כללי, תשי"ז—1957 [2] (להלן — התוספת), כך:

תוספת פרט 3

1. אחרי פרט 2א לתוספת יבוא:

„3. רכב מנועי כמשמעותו בפקודת התעבורה [3], המיובא על ידי מי שנכנס לישראל על פי אשרה ורשיון לישיבת ביקור, לישיבת מעבר או לישיבת ארעי, לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952 [4], ובלבד שנתקיימו גם כל אלה:

(1) הרכב יובא לשימושו העצמי של הנכנס;

(2) הרכב יוצא מישראל בתום תקפו של הרשיון האמור, או בתום תקפו של מסמך היבוא הזמני — כמשמעותו באמנת המכס בדבר יבואם הזמני של כלי רכב פרטיים לדרכים [5] — שעל פיו יובא הרכב, או כעבור שנה מיום יבואו של הרכב או עם צאת הנכנס מישראל, הכל לפי התאריך המוקדם יותר, אלא אם כן הסכים גובה המכס להשארתו בישראל לתקופה ארוכה יותר בתנאים שיורה."

השם

2. לתיקון זה ייקרא „רשיון יבוא כללי (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969".

א' בטבת תשכ"ט (22 בדצמבר 1968)
(חמ 74054)

ד' פלד
מנהל המכס והבלו

---

[1] ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 968, עמ' 1201; ק"ת תשי"ט, עמ' 541.
[2] ק"ת תשי"ז, עמ' 1273; ק"ת תשכ"ז, עמ' 3438.
[3] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח 480, תשכ"ו, עמ' 58.
[4] ס"ח תשי"ב, עמ' 354; תשכ"ו, עמ' 52.
[5] כ"א 240, כרך 8, עמ' 150.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול ירקות בעונת חורף 1968/69

בתוקף סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959 [1], מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

הגדרות

1. בכללים אלה —

„עונה" — תקופה לגידול ירקות;

„חורף 1968/69" — התקופה שבין כ"ה בטבת תשכ"ט (15 בינואר 1969) לבין ב' באדר תשכ"ט (20 בפברואר 1969);

„ירקות" — מהמינים עגבניות ומלפפונים;

„לגדל" — לזרוע, לשתול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול ירקות.

מכסות גידול

2. המכסות הכלליות לגידול ירקות תחת מעטה פלסטיק בעונת חורף 1968/69 בכל שטחי הארץ הן כלהלן:

	מין הירק	השטח בדונמים
1.	עגבניות	3,300
2.	מלפפונים	3,900

עונות-משנה

3. המועצה רשאית לפצל את עונת חורף 1968/69 לעונות-משנה.

עקרונות לקביעת מכסות

4. אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המכסות האישיות:

(1) למבקש לגדל ירקות תחת מעטה פלסטיק בעונת חורף 1968/69, ייקבעו מכסות גידול של ירקות, ככל האפשר, בשיעור שטח גידולם בפועל בעונה המקבילה בשנת 1968;

(2) עודף המכסות הכלליות של ירקות תחת מעטה פלסטיק בעונת חורף 1968/69, אשר לא הוקצה על ידי ועדת המכסות, או שהוכח למועצה כי הוקצה כמכסה אישית בעונת חורף 1968/69 אך לא בוצע, יוקצה למגדלים שלא גידלו ירקות בעונת חורף 1967/68, ככל האפשר, בגודל מכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; היתה יתרה — תחולק למגדלים שביקשו מכסה מוגדלת של ירקות, בשיעור יחסית למכסה שאושרה להם בעונת חורף 1968/69.

השם

5. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת חורף תחת מעטה פלסטיק 1968/69), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
י"ז בטבת תשכ"ט (7 בינואר 1969)
(חמ 739901)

חיים גבתי
שר החקלאות

יעקב דורון
יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

זאב שרף
שר המסחר והתעשיה

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 222; תשכ"ב, עמ' 31.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול ירקות בעונת אביב 1969

בתוקף סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959 [1], מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

הגדרות

1. בכללים אלה —

„עונה" — תקופה לגידול ירקות;

„אביב 1969" — התקופה שבין כ"ה בטבת תשכ"ט (15 בינואר 1969) לבין א' בניסן תשכ"ט (20 במרס 1969);

„ירקות" — מהמינים עגבניות, מלפפונים וגזר;

„לגדל" — לזרוע, לשתול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול ירקות.

מכסות גידול

2. המכסות הכלליות לגידול ירקות בעונת אביב 1969 בכל שטחי הארץ הן כלהלן:

	מין הירק	השטח בדונמים
1.	עגבניות	800
2.	מלפפונים	4,000
3.	גזר	1,700

עונות־משנה

3. המועצה רשאית לפצל את עונת אביב 1969 לעונות־משנה.

עקרונות לקביעת מכסות

4. אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המכסות האישיות:

(1) למבקש לגדל ירקות בעונת אביב 1969 ייקבעו מכסות גידול של ירקות, ככל האפשר, בשיעור שטח הגידול של כל אחד מהמינים עגבניות, מלפפונים וגזר אשר גידל בפועל בעונה המקבילה בשנת 1968;

(2) עודף המכסות הכלליות של ירקות בעונת אביב 1969, אשר לא הוקצה על ידי ועדת המכסות, או שהוכח למועצה כי הוקצה כמכסה אישית בעונת אביב 1969 אך לא בוצע, יוקצה למגדלים שלא גידלו ירקות אלה בעונת אביב 1968, ככל האפשר בגודל מכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; היתה יתרה — תחולק למגדלים שביקשו מכסה מוגדלת של ירקות אלה בשיעור יחסית למכסה שאושרה להם בעונת אביב 1969.

השם

5. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת אביב 1969), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
י"ז בטבת תשכ"ט (7 בינואר 1969)
(חמ 739901)

חיים גבתי
שר החקלאות

יעקב דורון
יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

זאב שרף
שר המסחר והתעשיה

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 222; תשכ"ב, עמ' 31.

קובץ התקנות 2342, י"א בשבט תשכ"ט, 30.1.1969

פקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936

חוק עזר בדבר אגרות נסיעה, החסנה וחניה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936 [1], אני מתקין חוק עזר זה:

תיקון התוספת הרביעית

1. בתוספת הרביעית לחוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות נסיעה, החסנה וחניה), תשכ"ח—1968 [1], במקום פריט 5 יבוא:

„5. עיוורים; ומלווהו הקבוע של עיוור הנוסע עמו."

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות נסיעה, החסנה וחניה) (תיקון), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
כ"ד בטבת תשכ"ט (14 בינואר 1969)
(חמ 75622)

א' צוויק
המנהל הכללי של מסילות הברזל הממשלתיות

משה כרמל
שר התחבורה

[1] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 593, עמ' 169.
[2] ק"ת 2229, תשכ"ח, עמ' 1565.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר ללוד בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה מועצת עירית לוד חוק עזר זה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לחוק עזר ללוד (מס עסקים עירוני), תשי"ז—1957 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), לאחר הפריט „גלנטריה, קונפקציה וטקסטיל — רוכל — 22" יבוא פריט זה:

„גלנטריה או קונפקציה, חנות המעסיקה עובדים, לרבות הבעלים, שמספרם —	
1	77
2	128"

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).

הוראות מעבר

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1968/69 לפי חוק עזר זה והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללוד (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
ד' בטבת תשכ"ט (25 בדצמבר 1968)
(חמ 88204)

צבי איצקוביץ
ראש עירית לוד

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ז, עמ' 2.
[3] ק"ת 672, תשי"ז, עמ' 784; ק"ת 2006, תשכ"ז, עמ' 1577.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לדבוריה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות[1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945[2], מתקינה המועצה המקומית דבוריה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית דבוריה;

„עסק" — עסק או מלאכה מן המפורטים בתוספת;

„עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

„מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שנה" — שנת כספים.

הטלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק לפני 1 באוקטובר והודיע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק בעסק אחד במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים במקום אחד ישלם מס בעד עסק אחד בלבד והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק כאמור באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שלדעת ראש המועצה עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ז, עמ' 2.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום בתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות ועונשין

5. אדם שעשה אחת מאלה:

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4(א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4(ב),

דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1968/69, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לדבוריה (מס עסקים מקומי), תשכ"ט—1969".

תוספת

שיעורי המס לשנה

בתוספת זו, „סוג א'", „סוג ב'" ו־„סוג ג'" — הסוגים שנקבעו על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה.

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אוטו משא, בטונות מעמס —	
עד 2	20
למעלה מ־2 עד 5	25
למעלה מ־5 עד 10	75
למעלה מ־10	60
אטליז	15
אריגה במכונה	6
בית בד —	
בעל ריחיים אחד	25
בעל 2 ריחיים	50
בית דפוס	40
בית מלאכה לבלוקים	50
בית מרקחת	70
בית קפה —	
בלי בר	30
עם בר	70
עם מכשיר טלוויזיה, תוספת	30
בית ספר לנהיגה	35
בנאי	30
בנק או סניף של בנק	300
גלנטריה	20
דיר —	
עזים, לכל ראש	1
כבשים, לכל ראש	1

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
הובלה —	
גמלים, לכל ראש	10
סוסים, לכל ראש	1
פרדים, לכל ראש	2
חנות —	
בגדים משומשים	15
בשר	15
דגים	15
חומוס או פולים	15
חלב ומוצרי חלב	15
חמרים וכלי בנין	25
ירקות ופירות בקמעונות	10
ירקות ופירות בסיטונות	20
כל בו	40
כלי חרסינה	15
כלי זכוכית	15
כלי מטבח	15
לחם	5
מכולת בסיטונות	100
מכולת בקמעונות —	
סוג א'	25
סוג ב'	20
סוג ג'	15
מכשירי חשמל	25

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
חנות —	
מקלטים	40
ממתקים	15
משקאות משכרים —	
בסיטונות	100
בקמעונות —	
לשתיה במקום	50
לשתיה מחוץ למקום	20
נעליים	25
נפט —	
בסיטונות	75
בקמעונות	10
סיגריות	15
ספרים וצרכי כתיבה	10
פלאפל	5
רהיטים משומשים	20
שמנים ומוצריהם —	
בסיטונות	25
בקמעונות	10
חשמלאי או תיקון מכשירי חשמל	20
חרש נחושת	15
טחנת קמח	50
טייח	20
טפסן	25
טרקטור	25
כוחות, לכל כוחת	0.50
לול שמספר המטילות בו —	
מ־50 עד 100	10
מ־101 ומעלה	15
מאפיה	15
מגהצה	15
מגרסה	25
מדגרה	20
מהנדס	50
מונית	40
מוסך	50
מזנון	10
מסעדה	30
מחצבה	250
מכונאי	30
מלון או פנסיון שבו חדרים —	
עד 3	30
למעלה מ־3	50
מסבנה	50
מסגריה —	
מונעת בכוח מיכני	50
שאינה מונעת בכוח מיכני	20

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
מספרה	15
מערבל בטון, השכרה	20
מצבעה	15
מצחצח נעליים	5
מרצף	25
מתפרה	10
מתקן נעליים	5
מתקן שעונים	15
נגר —	
לבנין	30
להיטים	50
לתיקונים	15
נפח	10
סיד, ייצור ומכירה	25
סייד	25
סנדלר	20
סתת	25
עורך־דין	50
פחם עץ, למכירה	25
פחח	5
צבע	20
צורף	20
צלם	15
קבלן —	
לבנין	50
לכבישים	50
ליציקה ותיקון גגות	20
לעבודות אחרות	30
רופא כללי	50
רופא וטרינרי	25
רפד	15
רפת, לכל ראש בקר	5
רצען	25
רתך	20
שירות אוטובוסים	300
שען	15
שרברב	10
שיזוק בסיטונות של —	
סיגריות	30
קמח, אורז וסוכר	75
ממתקים	50
חמרי ניקוי	20
זבלים כימיים	30
כלי מטבח	20
גזוז ומיץ	50
תחנת דלק	150
תיקון והשכרת אופניים	10

נתאשר.

ד' בטבת תשכ"ט (25 בדצמבר 1968)

(חמ 81914)

פדיל יאסין

ראש המועצה המקומית דבוריה

חיים משה שפירא

שר הפנים

קובץ התקנות 2342, י"א בשבט תשכ"ט, 30.1.1969

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לנחף בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה המקומית נחף חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית נחף;

"עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

"עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

"מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

"ראש המועצה" — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"שנה" — שנת כספים.

השלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק לפני 1 באוקטובר והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק בעסק אחד במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים במקום אחד ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק כאמור באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל אולם לפני 1 באוקטובר ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שלדעת ראש המועצה עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ז, עמ' 2.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

עונשין

5. אדם שעשה אחת מאלה:

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4(א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4(ב),

דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ט' בתשרי תשכ"ט (1 באוקטובר 1968).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1968/69, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנחף (מס עסקים מקומי), תשכ"ט—1969".

תוספת

שיעורי המס לשנה

בתוספת זו, „סוג א'", „סוג ב'" ו־„סוג ג'" — הסוגים שנקבעו על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה.

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אוטו משא, בטונות מעמס —	
עד 2	25
למעלה מ־2 עד 5	50
למעלה מ־5 עד 10	75
למעלה מ־10	100
אריגה מקומית במכונה	10
בית בד —	
בעל ריחיים אחד	50
בעל 2 ריחיים	75
בית דפוס	50
בית מלאכה לבלוקים	50
בית מרקחת	50
בית קולנוע	100
בית קפה	50
עם מכשיר טלוויזיה, תוספת	25
בית ספר לנהיגה	50
בנאי	20
בנק או סניף של בנק	400
גלנטריה	25
חנות —	
בגדים משומשים	10
בדים וטקסטיל	35
בשר	15
דגים	20
חנות —	
חומוס או פולים	20
חלב ומוצרי חלב	20
חמרים וכלי בנין	30
ירקות ופירות בקמעונות	20
ירקות ופירות בסיטונות	150
כל בו	50
כלי חרסינה	15
כלי זכוכית	15
כלי מטבח	15
לחם	10
מכולת בסיטונות	50
מכולת בקמעונות —	
סוג א'	35
סוג ב'	20
סוג ג'	10
מכשירי חשמל	50
מקלטים	50
ממתקים	30
נעליים	20
נפט —	
בסיטונות	75
בקמעונות	20
סיגריות	10
ספרים וצרכי כתיבה	20

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
חנות —	
פלאפל	10
רהיטים משומשים	10
שמנים ומוצריהם —	
בסיטונות	50
בקמעונות	20
תבואות	30
תיקון מכשירי חשמל	30
חשמלאי	20
חרש נחושת	20
טחנת קמח	40
טייח	20
טפסן	20
טרקטור בלי שרשרת	25
טרקטור עם שרשרת	50
טרקטור עם עגלה	35
לול שמספר המטילות בו —	
50 עד 100	10
למעלה מ־100	25
מאפיה	20
מגהצה	20
מדגרה	10
מהנדס	100
מונית	70
מוסך	100
מזנון	20
מסעדה	40
מחצבה	100
מיילדת	10
מכונאי	40
מלון או פנסיון שבו חדרים —	
עד 3	30
למעלה מ־3	50
מסבנה	50
מסגריה —	
ממונעת בכוח מיכני	75
אחרת	35
מספרה	25
מערבל בטון, השכרה	20
מצבעה	20

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
מצחצח נעליים	10
מרצף	20
מתפרה	20
מתקן נעליים	10
מתקן שעונים	15
נגר —	
לדלתות ולחלונות	20
לרהיטים	25
לתיקונים	10
נפח	10
סוסים או בהמות עבודה אחרות, לכל ראש	5
סיד, ייצור ומכירה	20
סייד	20
סנדלר	20
סתת	20
עורך דין	50
פחח	10
פחם עץ, למכירה	10
פרות, לכל ראש	5
צאן, לכל ראש	0.75
צבע	20
צורף	20
צלם	20
קבלן —	
לבנין	40
לכבישים	50
ליציקה ולתיקון גגות	30
לעבודות אחרות	50
רופא כללי	100
רופא שיניים	75
רופא וטרינרי	50
רפד	20
רצען	20
רתך	20
שירות אוטובוסים	500
שען	20
שרברב	20
תיקון והשכרת אופניים	20
תחנת דלק	200

נתאשר.

כ"ה בכסלו תשכ"ט (16 בדצמבר 1968)

יחיא מוחמד עבד אל גני
ראש המועצה המקומית נחף

(חמ 84226)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לערד בדבר אגרת ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיפים 37, 38 ו־39 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962 [2], מתקינה המועצה המקומית ערד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית ערד;

"ראש המועצה" — לרבות מי שהוסמך על ידי ראש המועצה בכתב, לענין הוראות חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"מחזיק" — המחזיק בפועל בנכס המחובר לרשת הביוב של המועצה.

השלת אגרות ביוב

2. המחזיק ישלם אגרת ביוב בשיעור שנקבע בתוספת.

משלוח הודעה לחייב

3. ראש המועצה ישלח הודעה לחייב המפרטת את סכום האגרה הנדרש ממנו.

תשלום האגרה

4. האגרה תשולם בתוספת לאגרות המים לפי חוק עזר לערד (אספקת מים), תשכ"ו—1966 [3], במועד תשלום אגרות המים.

מסירת הודעה

5. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקיו, הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים לפחות הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לערד (אגרת ביוב), תשכ"ט—1969".

תוספת

(סעיף 2)

שיעור האגרה המשולמת על ידי המחזיק תהיה 0.11 לירות לכל מ"ק מים הנצרכים בנכס.

נתאשר.

ד' בטבת תשכ"ט (25 בדצמבר 1968)

(חמ 846614)

אברהם שוחט
ראש המועצה המקומית ערד

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.
[3] ק"ת 1822, תשכ"ו, עמ' 681.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לקרית־אתא בדבר עגלות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 77(א)(3) לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית קרית־אתא חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„עגלה" — כל אמצעי הובלה הנסחב בכוח בעלי חיים, למעט עגלה או כרכרה הבנויה להסעת נוסעים;

„אורך כולל" — המרחק בין הנקודה הקיצונית שבחזית העגלה לנקודה הקיצונית שבחלק האחורי, כשהוא נמדד בין שני משטחים העוברים דרך הנקודות האמורות וניצבים לציר המרכזי;

„גובה כולל" — המרחק מפני הדרך עד הנקודה הגבוהה ביותר של העגלה כשאינה עמוסה, לרבות כל מיתקן, מכשיר או דבר אחר המחובר אליה דרך קבע;

„זמן התאורה" — זמן הלילה וכל זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האויר;

„ייצול חיבור" — מוט ברזל או עץ המחובר לעגלה בטבעת, המשמש לחיבור שתי רצועות עור של הרתמות אליו;

„ייצול היגוי" — מוט המשמש להיגוי העגלה;

„לילה" — פרק הזמן שבין סוף רבע שעה שלאחר שקיעת השמש לבין תחילת רבע שעה לפני זריחתה;

„משקל כולל מותר" — המשקל העצמי של העגלה בתוספת משקל המטען שבה, כפי שהותר על ידי ראש הרשות המקומית לעגלה הנדונה;

„משקל המטען" — משקל המטען שהותר לשאתו בעגלה בתוספת משקל הנוסעים;

„נעלי בטחון" — כפיסי עץ או מתכת בצורת משולש ישר־זווית המיועדים למניעת הזזתה המקרית של העגלה;

„סרן" — ציר או מערכת צירים המורכבים לרחבה של העגלה, הנושאים גלגלים המעבירים את משקל העגלה על פני הדרך;

„עובר דרך" — המשתמש בדרך לנסיעה, להליכה, לעמידה או לכל מטרה אחרת;

„רוחב כולל" — רחבה של העגלה כשהוא נמדד בין שני משטחים אנכיים מקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות של העגלה משני צדיה;

„הרשות המקומית" — המועצה המקומית קרית־אתא;

„ראש הרשות המקומית" — לרבות אדם שראש הרשות המקומית העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בוחן" — בוחן שניתנה לו תעודה מאת הרשות המקומית לבדיקת עגלות ובחינתן;

„תושב" — אדם שמקום מגוריו או מקום עסקו בתחום הרשות המקומית.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

פרק שני: מתן היתר

היתר לענלה

2. (א) לא ינהג אדם עגלה בתחום הרשות המקומית אלא אם יש לו עליה היתר בר תוקף מאת ראש רשות מקומית.

(ב) לא יינתן היתר אלא למי שמלאו לו 16 שנים.

בקשה להיתר

3. תושב הרוצה בהיתר על עגלתו יגיש בקשה בכתב לראש הרשות המקומית, ימסור פרטים מלאים ונכונים, בצירוף אישור מאת רופא וטרינרי שאושר על ידי ראש הרשות המקומית על מצבה הגופני התקין של הבהמה או הבהמות, ומסמכים כפי שידרוש ראש הרשות המקומית, וישיב נכונה על כל שאלה שיישאל על ידיו.

הבאת עגלה לבדיקה

4. (א) המבקש היתר יביא את העגלה למשרד הרשות המקומית או למקום אחר שיורה ראש הרשות המקומית ובמועד שיורה.

(ב) העגלה תיבדק ותיבחן על ידי בוחן כדי לברר אם נתקיימו בה כל הוראות חוק עזר זה ואם היא ראויה לשימוש.

מתן היתר

5. (א) לא יינתן היתר אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת בוחן המאשרת שהעגלה שעליה מבוקש ההיתר נבדקה על ידיו ונמצאה ראויה לשימוש.

(ב) מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש הרשות המקומית.

(ג) ניתן היתר יחתים ראש הרשות המקומית את ההיתר בחותמת כשירות לתנועה.

(ד) לא ישתמש אדם בעגלה באופן השונה מן השימוש הנקוב בהיתר.

סקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו.

אגרת היתר

7. (א) בעד כל היתר תשולם למועצה אגרה בסך 5 לירות, אולם אם ניתן ההיתר אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

(ב) ראש הרשות המקומית רשאי לפטור מבקש היתר מתשלום האגרה לפי סעיף קטן (א) בהתחשב במצבו הכלכלי.

פרק שלישי: מבנה העגלה

סימן א': מצב העגלה והפיקוח על תקינותה

תקינות העגלה

8. עגלה וכל החלקים, האבזרים והציוד המורכבים עליה או המותקנים בה יהיו בכל עת במצב תקין, ובמצב שאין בו כדי לגרום נזק או סכנה לנמצאים עליה, בתוכה או על ידה, או לעוברי דרך או לרכוש.

הזמנה

9. (א) בוחן וכן שוטר רשאים בכל עת להזמין לבדיקה וכן לבדוק כל עגלה.

(ב) בעליה או מחזיקה של העגלה שהוזמן כאמור יביאנה לבדיקה במקום ובמועד שנקבעו בהזמנה.

הודעת אי שימוש

10. (א) סבור בוחן או שוטר כי לא נתמלאו בעגלה הוראות חוק עזר זה, או שהעגלה עלולה לסכן את התנועה, ימסור לנוהג בה הודעה (להלן — הודעת אי שימוש) בה יפורטו

הפגמים בעגלה, יסיר מן העגלה את לוחית הזיהוי ויודיע על כך לראש הרשות המקומית ויעביר את לוחית הזיהוי ואת ההיתר שניתן לו על ידי הנהג לפי דרישתו.

(ב) מי שנמסרה לו הודעת אי שימוש, לא ישתמש בעגלה שעליה נמסרה ההודעה אלא לשם תיקון הפגמים שפורטו בה וכן לשם הבאתה לרשות המקומית לעריכת בדיקה נוספת.

(ג) עגלה שנמסרה עליה הודעת אי שימוש לא ישתמש בה מחזיקה או נהגה או מי שבידו השליטה עליה אלא לצרכים האמורים בסעיף קטן (ב) אף אם ההודעה לא נמסרה לידיו.

(ד) נוכח הבוחן על פי בדיקה נוספת כי הפגמים שפורטו בהודעת אי שימוש תוקנו, יבטל את הודעת אי השימוש ויחזיר את ההיתר ואת לוחית הזיהוי.

סימן ב': מבנה העגלה

בלמים בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג

11. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג תותקן לפחות מערכת בלמים אחת המופעלת על שני גלגלי העגלה המורכבים על סרן אחד והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

בלמים בעגלה אחרת

12. בעגלה שהוראות סעיף 11 לא חלות עליה תותקן מערכת בלמים אחת המופעלת ישירות על גלגל אחד המורכב על סרן אחד של העגלה והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

רוחב כולל

13. הרוחב הכולל של עגלה לא יעלה על 2.00 מטר.

גובה כולל

14. הגובה הכולל של עגלה לא יעלה על 3.00 מטר, ובלבד שהגובה מן פני הקרקע ועד לתחתית העגלה לא יעלה על 1.20 מטר.

אורך כולל

15. אורך כולל של עגלה לא יעלה —

(1) בעגלה בעלת סרן אחד על 3.00 מטר;

(2) בעגלה בעלת 2 סרנים על 5.00 מטר.

מרחק

16. המרחק בין מרכז הסרן עד לקצה האחורי של מרכב העגלה —

(1) בעגלה בעלת ציר אחד — יהיה 45% מהאורך הכולל של המרכב או המשטח או השטח המיועד למטען;

(2) בעגלה בעלת 2 צירים המרחק בין הצירים של העגלה לא יעלה על 50%.

מערכת היגוי

17. בעגלה תותקן מערכת היגוי תקינה המאפשרת הפנייתה בזווית של 45° לפחות והחזרתה המיידית בקלות, מהירות ובטיחות.

חיבור

18. בעגלה הרתומה לבהמה אחת יותקן ייצול חיבור אחד ושני ייצולי היגוי שיעמדו בעומס הסחיבה, הדחיפה והטלטולים של העגלה, בכל תנאי הדרך. בעגלה הרתומה לשתי בהמות יותקנו שני ייצולי חיבור וייצול היגוי אחד.

ייצול חיבור

19. ייצול החיבור יהא עשוי ממוט ברזל או עץ חלק, ובלבד שמוט העץ לא יהיה מורכב משני חלקים או יותר.

גלגלים

20. בעגלה יותקנו גלגלים תקינים אשר יוכלו לשאת את משקלה הכולל המותר.

אופנים בגלגלים

21. בגלגלי העגלה יותקנו אופנים מעץ, מברזל או מפלדה, בעלי נקבים המותאמים בקטרם לברגים ולאומים המשמשים לחיבור האופנים לסרן. אופני עץ יהיו בעלי חישוקי ברזל, פלדה או גומי מוקשה. על אופני ברזל יורכבו צמיגים מגומי מוקשה או פנאומטיים.

הרתמה

22. המושכות ייעשו מחומר אשר יעמוד בפני עומס הסחיבה. חלקי הרתמה והמושכות הבאים במגע עם עור הבהמה לא יחבלו בה.

התקנת פנס

23. (א) בעגלה יותקן בצדה השמאלי פנס חשמלי או פנס רוח אחד לפחות, ובהיותה בדרך יפיץ אור בצבע לבן קדימה ואור בצבע אדום אחורה בזמן תאורה שאורו ייראה למרחק של 100 מטרים לפחות.

(ב) הפנס כאמור בסעיף קטן (א) יותקן בגובה של לא פחות מ-40 ס"מ ולא יותר מ-120 ס"מ מפני הקרקע.

מחזירורים

24. (א) בעגלה יותקנו בחלק האחורי שני מחזירורים בצבע אדום, כל מחזירור במרחק שווה מדופן העגלה שבצדה ושלא יעלו על 40 ס"מ ובגובה של לפחות 40 ס"מ מן פני הקרקע ולא יותר מ-80 ס"מ; הותקן בעגלה מחזירור מלבני, יהיה שטחו 20 ס"מ מרובעים לפחות; הותקן מחזירור עגול יהיה קטרו 5 ס"מ לפחות. שני המחזירורים יהיו במצב תקין ונקי בכל עת.

(ב) בעגלה שאין לה דפנות יותקנו המחזירורים על הסרן האחורי, ובלבד שהמרחקים, צבעם וגדלם יהיו בהתאם לאמור בסעיף זה.

(ג) לא יותקן בעגלה מחזירור אלא מסוג שאושר על ידי ראש הרשות המקומית.

נעלי בטחון

25. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג יימצאו שתי נעלי בטחון המאפשרות השארתה של העגלה, כשהיא עמוסה, במצב בלימה בכל תנאי הדרך כשהבלמים אינם מופעלים.

משקל כולל מותר

26. לא יעלה משקל המטען של עגלה על המשקל שצויין לצדה להלן:

(1) בעגלה בעלת סרן אחד הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;

(2) בעגלה בעלת סרן אחד או שני סרנים הרתומה לחמור אחד או לשני חמורים — 250 ק"ג;

(3) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;

(4) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לשני סוסים או לשתי פרדות — 1000 ק"ג.

הובלת המטען

27. לא יובילו אדם מטען בעגלה ולא יניח לאחר להובילו כאמור אלא אם —

(1) המטען מסודר באופן המאפשר הובלתו בבטיחות;

(2) המטען קשור ומוחזק היטב באופן שלא יישמט וקישוריו לא יתרופפו;

(3) חלוקת משקל המטען על העגלה וסידורו מאפשרים הובלתו בבטיחות;

(4) המטען מסודר באופן שלא יסתיר את המחזירורים, את לוחית הזיהוי ואת הפנס.

(5) המטען מסודר באופן שאינו חורג —

(א) מחוץ לדפנות הצדדים של העגלה;

(ב) מחוץ לקרקעית העגלה;

(ג) יותר ממטר אחד מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה;

(ד) מחוץ לדופן הקדמי של העגלה.

כימות מטען חורג

28. היה מטען חורג מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה יסמן המוביל את המטען כדלקמן:

(1) שלא בזמן התאורה — על ידי דגל אדום פרוש בקצה החורג של המטען;

(2) בזמן התאורה — על ידי אור אדום או מחזירור אדום בקצה האחורי של המטען בגודל שנקבע בסעיף 24 (א).

היתר לעגלה שמידותיה ומשקלה עולים על הקבוע

29. ראש הרשות המקומית רשאי להתיר, לאחר התייעצות עם רשות הרישוי, בתנאים או ללא תנאים, שימוש בעגלה אשר מידותיה או משקל מטענה עולים על הקבוע בסימן זה.

סימן ג': שינוי מבנה

שינוי מבנה

30. לא ישנה אדם מבנה של עגלה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש הרשות המקומית ובהתאם לתנאי ההיתר.

31. לא ישתמש אדם בעגלה שניתן עליה היתר שינוי המבנה לפי סעיף 30 אלא לאחר שנרשם השינוי בהיתר שניתן לפי סעיף 5.

פרק רביעי: לוחית־זיהוי

רישום השינוי בהיתר

32. (א) ראש הרשות המקומית יתן לכל בעל היתר לוחית זיהוי וכן יחליף כל לוחית זיהוי משומשת או פגומה בחדשה.

מתן לוחית־זיהוי

(ב) לוחית הזיהוי תהיה בצבע לבן ועל הלוחית יירשם בצבע שחור המספר הסידורי של ההיתר, שמו ומענו של בעל העגלה. גודל הלוחית יהיה 20×40 ס"מ. הלוחית תותקן בחלק האחורי של העגלה או בצד הימני במקום בולט ונראה לעין, ותהא במצב נקי ותקין בכל עת.

(ג) בעד כל לוחית זיהוי תשולם לקופת הרשות המקומית אגרה בסך שתי לירות.

לוחית־זיהוי

33. כל עגלה תשא עליה בגובה ובצורה הנראים לעין לוחית־זיהוי שניתנה על ידי ראש הרשות המקומית.

הסרת לוחית הזיהוי

34. לא יסיר אדם לוחית־זיהוי מעגלה אלא לשם החלפתה או לשם מסירתה לראש הרשות המקומית; לא יוסיף אדם על הסימנים והמספרים שבה ולא ישנה בהם דבר, לא יחספס את צבעה וכל סימן או מספר שעליה ולא ישחית אותה בכל צורה שהיא.

פרק חמישי: החזקת היתר ושינויים בו

חובת החזקת היתר

35. לא ינהג אדם עגלה אלא אם נמצא אתו היתר ומותקנת בה לוחית-זיהוי.

הצגת היתר

36. הנוהג בעגלה יציג את ההיתר לכל בוחן או שוטר לפי דרישתו.

חובה למילוי תנאי היתר

37. מי שניתן לו היתר, חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בו ולא ישתמש אדם בעגלה אלא בהתאם להיתר ולתנאים כאמור.

איסור שינוי בהיתר

38. לא ישנה אדם שאינו מוסמך לכך פרט בהיתר על ידי כתב יד, שרטוט, מחיקה, טשטוש, הוספה או בכל אופן אחר ולא יחזיק היתר שיש בו שינוי כאמור.

כפל היתר

39. (א) אבד היתר או הושחת או טושטש, רשאי ראש הרשות המקומית לתת לפי בקשת בעליו או מחזיקו, כפל ממנו לאחר ששוכנע באמיתות הבקשה.

(ב) מצא בעל ההיתר את ההיתר המקורי לאחר שקיבל כפל כאמור, יחזיר את הכפל לראש הרשות המקומית.

פרק ששי: הוראות שונות

פטור

40. ראש הרשות המקומית רשאי לאחר התייעצות עם רשות הרישוי לפטור עגלה מהוראות הפרק השלישי, כולן או מקצתן, והוא רשאי לגבי עגלה מסויימת להוסיף על הוראות הפרק האמור, אם לפי שיקול דעתו נחוץ הדבר לבטיחות התנועה ולמניעת תאונות או לזרימת התנועה או להבטחת השימוש בעגלה.

הטלת אחריות

41. לא נקבע בחוק עזר זה על מי מוטלת חובה מסויימת, יראוה כמוטלת על נהגה של עגלה, על בעל ההיתר, על בעל העגלה ועל המחזיק בה.

עונשים

42. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 10 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש הרשות המקומית או לאחר הרשעתו בדין.

השם

43. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־אתא (עגלות), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
ד' בטבת תשכ"ט (25 בדצמבר 1968)
(חמ 834418),

צ' הרר
ראש המועצה המקומית קרית־אתא

אני מסכים.
חיים משה שפירא
שר הפנים

משה כרמל
שר התחבורה

תיקון טעות דפוס

בתקנות נמל חיפה (אגרות העברת מטענים) (תיקון), שפורסמו בקובץ התקנות 2335, תשכ"ט, עמ' 702, בתקנה 1, בכותרת ל־20 (א), במקום „אגרות לתיבה" צ"ל „אגורות לתיבה".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
21 May 2014 05:46:46 +03:00